

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Bobu Anatolie în numele inculpatului Pisarciuc Adrian, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Ungheni din 02 iunie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Pisarciuc Adrian Alexei, *născut la 11 octombrie 1980, originar și domiciliat în s. Blîndești, r-nul Ungheni.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.09.2014 – 02.06.2015;

Instanța de apel: 26.06.2015 – 25.11.2015;

Instanța de recurs: 12.02.2016 – 13.04.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Ungheni din 02 iunie 2015, Pisarciuc A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264/1 alin. (4) Cod Penal, stabilindu-se o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 u.c., echivalentul a 14 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Pisarciuc A. la 02 august 2014, în jurul orelor 23:00, deplasîndu-se prin s. Blîndești r-nul Ungheni la volanul automobilului de model „Mercedes 190 E” cu n/î BR AH 363, fără a deține permis de conducere, încălcînd astfel prevederile pct. 2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere RM, potrivit căruia: „Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmîneze pentru control: a) permisul de conducere perfectat pe numele său,

valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, a fost stopat de către colaboratorii de poliție ai Inspectoratului Național de Patrulare a IGP al MAI.

Drept urmare, colaboratorii de poliție din cadrul INP, având suspiciuni privind consumul de către Pisarciuc A. a băuturilor alcoolice și conducerea automobilului în stare de ebrietate, i-au solicitat să fie supus testării alcooscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, însă acesta a refuzat cu vehemență de a fi supus testării alcooscopice și de a i se recolta biologice pentru examinarea medicală, având ca scop stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei.

Tot atunci, Pisarciuc A. a fost preîntâmpinat de către colaboratorii de poliție menționați pentru răspunderea pe care o poartă pentru refuzul de la testarea alcooscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264/1 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare, precum și refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Bobu A. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căruia inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat că instanța de judecată a pus la baza sentinței de condamnare în calitate de probă, declarațiile martorilor Dereș R. și Pogîlă V., care necătînd la obligațiunile sale de serviciu și la calitatea procesuală pe care o dețin, sînt persoane cointeresate în crearea aparenței de imparțialitate și confirmarea legalității acțiunilor sale față de Pisarciuc A.. În acest context au importanță declarațiile lui Dereș R., care a declarat, că sosind la locul staționării automobilului dat, el a efectuat înregistrări video pe telefonul mobil, însă din considerente inexplicabile le-a șters, fapt ce pune la îndoială veridicitatea acțiunilor sale, dar acest fapt nu a fost luat în considerație de către prima instanță.

După cum reiese din declarațiile acestor martori, la 02 august 2014 la orele 23:00 se deplasau cu automobilul de serviciu în coloană de trei automobile, dintre care primul era dotat cu cameră video de înregistrare, care este inclusă tot timpul în procesul efectuării patrulării. De către organul de urmărire penală nu a fost stabilit echipamentul tehnic a acestui automobil, nu a fost solicitată înregistrarea video, și practic nu a fost demonstrat că automobilul condus de Pisarciuc A. s-a deplasat pe contrasens cînd ei se aflau în trecere prin s. Blîndești. Procesele-

verbale de verificare a declarațiilor acestor martori la fața locului, nu au valoare probatorie, fiind aceleași declarații date de polițiști.

În concluzie, apelantul a indicat că prima instanță incorect a apreciat probele prezentate de către apărare, care demonstrează nevinovăția inculpatului, și greșit a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Pisarciuc A.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2015 apelul declarat a fost respins, ca fiind nefondat, iar sentința atacată a fost menținută, fără modificări.

5. Verificând materialele dosarului și audiind participanții la proces, instanța de apel a statuat că probelor administrate și prezentate de probele către organul de urmărire penală, verificate în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, prima instanța le-a dat o apreciere corectă și obiectivă prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia că sînt probe pertinente, concludente și utile, care confirmă vinovăția inculpatului Pisarciuc A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal.

Așadar, instanța de apel a constatat că argumentele apelantului privind achitarea inculpatului în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, urmează a fi respinse ca fiind nefondate, deoarece prima instanță corect și întemeiat a constatat, că inculpat Pisarciuc A. se face vinovat de comiterea infracțiunii incriminate.

Referindu-se la argumentul apărătorului precum că prima instanța nejustificat a pus la baza condamnării declarațiile martorilor Dereș R. și Pogîlă V., care sunt colaboratori de poliție și sunt persoane cointeresate pe cazul dat, instanța de apel l-a considerat ca fiind neîntemeiat și pasibil de a fi respins, din considerentul că declarațiile acestor martori au fost consecvente atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul examinării cauzei în prima instanță, iar instanței de apel nu i-a apărut careva dubii în privința veridicității lor.

Totodată, instanța de apel a relatat că declarațiile martorilor menționați redau circumstanțele de fapt care coincid cu realitatea cazului dat.

Cît despre declarațiile martorilor apărării instanța de apel a susținut aprecierile critice ale primei instanțe, menționînd că martorii dați au dat declarații în favoare inculpatului, avînd ca scop ca acesta să evite tragerea la răspundere penală și a mai indicat că existe divergențe esențiale între declarațiile martorilor apărării și celelalte probe administrate la caz.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanța a examinat cauza obiectiv și rațional, a apreciat la justa valoare toate probele administrate la caz, și a ajuns întemeiat la concluzia privind vinovăția inculpatului Pisarciuc A., iar temeiuri legale de a casa hotărîrea recurată instanța de apel nu a depistat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Bobu A. a atacat-o în numele inculpatului Pisarciuc A. cu recurs ordinar, prin care casarea hotărîrilor adoptate pe caz, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința inculpatului.

În motivarea recursului declarat, recurentul invocă că instanțele de fond eronat au apreciat probele administrate pe caz, fără a da eficiență prevederilor art. 101 Cod de procedură

penală, și ca urmare au adoptat hotărâri de condamnare a inculpatului Pisarciuc A. neîntemeiate.

De asemenea, recurentul menționează că instanțele de fond nu au luat în considerație probele prezentate de către apărare, care demonstrează contrariul, adică nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, apreciindu-le critic.

Așadar, recurentul invocă că instanța de judecată a apreciat critic declarațiile martorilor apărării, și anume: Saranci L., Ursuleac A., Pisarciuc V. și Saranci G., indicând că aceștia sunt în relații de rudenie cu inculpatul, fapt cu care nu este de acord, deoarece declarațiile martorilor nu pot fi tratate sub aspectul relațiilor de rudenie, aceștia fiind preîntâmpinați despre răspunderea penală în cazul depunerilor declarațiilor false, potrivit art. 312 Cod de procedură penală.

În asemenea situație, recurentul consideră incorectă aprecierea declarațiilor martorilor, care confirmă nevinovăția inculpatului Pisarciuc A., aceștia precizând în declarațiile sale că ultimul nu se face vinovat în comiterea infracțiunii incriminate.

În concluzie, apărătorul inculpatului indică că inculpatul Pisarciuc A. a fost condamnat ilegal, drept urmare consideră că la caz sunt prezente temeiuri legale pentru ca decizia instanței de apel să fie casată.

În drept, recurentul își întemeiază recursului pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5), 12) Cod de procedură penală.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate, deoarece motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere a erorii de drept, prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului declarat de avocatul Bobu A. în numele inculpatului, reiese că recurentul invocă ca temei de drept pct. 5) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită de către instanțele de judecată.

Însă în esență, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond și solicită casarea hotărîrii adoptate în privința inculpatului Pisarciuc A..

În probarea celor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului declarat că probele administrate pe caz, nu au fost apreciate de instanțele de judecată la justa valoare, ceea ce, în consecință, a dus la condamnarea lui pentru comiterea infracțiunii incriminate.

Însă, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate de către inculpat și avocatul acestuia, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia corectă că sentința atacată este legală și întemeiată, iar la adoptarea sentinței instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a ajuns la concluzia expusă în pct. 5 al prezentei decizii.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocate de inculpat privitor la chestiunea de apreciere a probelor, instanța de recurs amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatului, în cauza dată a inculpatului Pisarciuc A. privind învinuirea imputată acestuia.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Colegiul penal, verificînd suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecînd apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de menținere a sentinței prin care s-a dispus condamnarea inculpatului în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și

coroborării reciproce, în baza cărora s-au stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății persoanei în circumstanțele reținute de către instanțele de fond.

Cu privire la criticile inculpatului, precum că instanțele de fond au pus la baza hotărârilor de condamnare doar declarațiile martorilor acuzării, care contravin realității, Colegiul penal reține că, aceste critici sunt vădit neîntemeiate, menționând că la cazul dat au fost administrate și alte probe suficiente care demonstrează nemijlocit vinovăția inculpatului Pisarciuc A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264/1 alin. (4) Cod penal, și anume: procesul verbal din 02.08.2014 privind refuzul cet. Pisarciuc A. de a trece examenul medical și recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate și natura ei (f.d 7); procesul verbal de confruntare din 18.08.2014 dintre martorul Potînga V. și inculpatul Pisarciuc A. (f.d. 24); procesul verbal de confruntare din 18.08.2014 dintre martorul Dereș R. și inculpatul Pisarciuc A. (f.d. 26) și răspunsul SÎTCCA Ungheni prin care se atestă că cet. Pisarciuc A., potrivit datelor de evidență a Registrului de Stat al Conducătorilor Auto din RM nu i s-a eliberat permis de conducere (f.d. 53).

Referitor la criticile recurentului privind aprecierea eronată de către instanțele inferioare a declarațiilor martorilor apărării, instanța de recurs susține în acest sens statuările instanței de apel, care a indicat că: *„declarațiile martorilor apărării Saranci L., Ursuleac A., Pisarciuc V. și Saranci G. au fost date în favoarea inculpatului cu scopul de a evita tragerea la răspundere penală a acestuia, iar acestea sunt combătute de probele administrate la caz. De asemenea, instanța de apel a constată că între declarațiile martorilor menționați supra există divergențe esențiale.”*

În continuare, instanța de recurs conchide că instanțele de fond corect au reținut declarațiile martorilor acuzării, Dereș R. și Pogîlă V., cu toate că aceștia sunt colaboratori de poliție, ei pot fi atrași în calitate de martor conform art. 90 Cod de procedură penală, iar interogarea acestora a fost efectuată conform legislației în vigoare.

Așadar, reieșind din cele menționate, instanța de recurs reiterează că instanța de apel corect a decis de a respinge apelul declarat de către avocatul inculpatului apreciind argumentele expuse în textul cererii de apel, drept nefondate, din motiv că probele nominalizate mai sus, cert dovedesc faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (4) Cod penal,

În contextul celor expuse mai sus, instanța de recurs ajunge la concluzia că temeiul de drept invocat de către recurent prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident cauzei datei, deoarece o atare eroare nu a fost produsă de către instanța de apel.

Instanța de recurs mai menționează că recurentul mai invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel, și eroarea prevăzută la pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă nu argumentează în nici un fel în ce constă încălcarea comisă de către instanța ierarhic inferioară.

În concluzie, Colegiul penal conchide că, considerentele menționate se realizează celor constatate de instanța de fond și de apel privitor la situația de fapt și de drept reținută în cauză și privitor la stabilirea vinovăției inculpatei, pe baza unei juste aprecieri a probelor administrate în cauză, dând faptelor comise de acesta o încadrare juridică corectă.

Hotărîrea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de recurent este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bobu Anatolie în numele inculpatului Pisarciuc Adrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Pisarciuc Adrian Alexei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 13 mai 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru